

עוד לא אבדנו

את המכנסים...

על אף הידיעות המטעות כי הבדים שהוקצבו במיוחד בעזרת הממשלה נעלמו — נמשכת בא. ב. ג. מכירת המכנסים המיוחדת. מכנסים מאריגי יצוא מעולים במחיר 17.700 ל"י ו-19.900 ל"י להשיג בבתי ההלבשה של א. ב. ג. בתל-אביב, ירושלים וחיפה.

בית ספר תיכוני בביתר!

התכנון לבחינות הבגרות בביתר ובומנך הפנוי, בהדרכת חלוצי שיטת החוראה ככתב בישראל. הודות ל-25 שנות נסיון בהוראה, יש לאל ידנו להכשיר כראוי ולהבטיח את הצלחתן המלאה בבחינות הנערכות מטעם מחלקת החינוך.

פנה מיד לקבלת המדריך המקצועי המכין לקראת

בחינות מוקדמות בחינות בגרות

אשר יוספק לך חינוך וכלל כל התחיבות אל:

המכון העברי להוראה והשכלה בירושלים

רחוב בן-יהודה 2, ת. ד. 1259 מיסודו ובספקו של

המכון הנריטי

משרדי באיכח

תל-אביב: שד' רוטשילד 15
חיפה: רח' הבנקים 5
נתיבה: רח' הרצל 19
צפת: רח' כנאוק 28.

נא לשלוח לי חינוך את המדריך לקורס

שמי

כתבתי

ע. 1. 527

הילדה אינו יודע וכי הילדה תלך לאיבוד בארץ זרה. מאז הוצף משרד הפנים בורם מכתבים של קרובי הילדה, המבקשים להניח לה להי-שאר בישראל. שר הפנים הבטיח רשמית בכנסת כי הילדה לא תגורש בכוח אם הוריה לא ימצאו.

ביום שישי שעבר הודיעה המשטרה כי הירדנים מצאג את הוריה של נגילה. לטיפה קיבלה סקודה להביא את הילדה למעבר מנדלבוים ביום ראשון בשעה תשע.

מה אשמת הילדה? הפגישה המשפחתית לא היתה מאושרת. נגילה לא זכרה את אביה, היא ככתה, ניסתה להימלט חזרה לשטח ישראל. כששאל אחד הקרובים מדוע אין סעיד, אבי נגילה משאיר את הילדה בישראל, השיב הלה: "המשטרה הירדנית לוחצת עלי שלא אשאיר את הילדה ברשות הישראלית". הזמן שהוקצב לפגישת המשפחה הסתיים. הילדה הלכה בעקבות אביה, כשהיא מסתכלת אחורה כל עור יכלה לעשות זאת.

עתות

חד גדיא

הודעת ראש עיריית חיפה כי לא יגיש משפט נגד העולם הזה. את המין האנושי, כדי שלא לתת פרסום לאותו עתון משמין, עור-רה הד מברח פחות או יותר בלב-בות רבים. אך שום איש לא הגדיר את הבעיה ביתר עמקות מאשר א. (אפרים) קישון, בעל המדור. חד גדיא-במקריב. תחת הכותרת רק לא נאכד את העשתות-כתב קישון, בעברית המיוחדת לו:

באחד הטורפים האלה מקישים על דלת מעוני והנה ד"ר בריביוצו מדרוש על ה"מפתח, ובעיניו מגור נעלם. הושבתיו בכסא נוח על המרפסת ועל כן מסר לי אורחי גליון עתון ופלט בצרידות: "קרא!"

ברביוצו הבריון המושחת גנב 40.000 לירות מקופת העיריה! — קראתי בעתון. תחת הכותרת הגיל השתערה ריפורטאזיה מעניינת על אודות ד"ר בריביוצו, שהוא, כב יכול, בתור מנהל המחלקה הסוציאלית, מקבל משכורת של 256.050 לירות ברוטו בלבד, ובכל זאת קנה לפני כחודשיים מכונית "רווייס-רווייס" חדישה בשלושים וששה אלף לירות. מניין האמצעים לחוליגאן? — שאל העתון והמשיך: — "אנו מיד נאמר מניין לו! החרק המאוס הזה פשוט שבר ב-35.23 את מנעול הקופה הסוציאלית של מחלקתו וסחב מתוכה 40.000 לירות בשטרות ובמטות וזה, המנוחל שם במקום המטמון הגזול — קבלות מזויפות מאת אלמנות ויתומים מדומים, אחר כך חילק עשרת אלפים לירה בין הממונים עליו, ואילו את אחד המנהלים, שסירב לגעת "בחלקו" ב"שלל, מאחר שמצא אותו קטן מדי, הרעיל בריביוצו בציאנקאלי שנגב מחסן ק"ת, שהתפרץ אליו קודם לכן. עד מתי ייסע העכברוש הנבזה במכונית ה"רווייס-רווייס" שלו?"

אגב רגשות מעורבים החורתי לד"ר בריביוצו את העתון. מזור — ציינתי — מתי יהיה המשפט? — לא יהיה — השיב אורחי — שוחחתי עם הממונים עלי באופן אישי, וכולם ייעצו לי לא להגיב על הפרובוקאציה, ובייחוד עכשיו לפני הבחירות. במקרים כאלה צריך להתנהג בחכמה ובטעם. האדם חייב לשאת בשרו בשינוי ולהתאפק ברצון פלדה... — למה?

— מפני שהם מצפים ודקא לכך, שאני אאבד את השליטה המושלמת בעצבי ואיחפן לתבוע אותם לדין. זה היה חשוב להם בגלל הפרסומת, אבל אני מחזיק מעמד בכוח עליאנושי. הרי דוקא בזאת נכבד הגבר לאמיתו מן הנמושות, שהיא הגבר, יודע להתגבר על יצריו ולהחריש, אף אם אגרופיו קמוצים בחימתו הכבושה...

— יישר כוחך, ד"ר בריביוצו! — ליחצצי חי את ידו בהערצה גלויה — אני מתאר לי עד כמה קשה לך להבליג — קשה מאד, אך יש בכך גם סיפוק פנימי — ענה ד"ר בריביוצו וישב במכונית ה"רווייס-רווייס" שלו ונסע לו הביתה בדרך הגבר.

פנעים

שאר בן גיליון

כמו לכל אדם, כך גם לבנימין פרידמן (23) היה חלום: הוא שאף להיות צלם. בעיניו (המשך בעמוד 12)

את רשימתו כשבועון הקינוץ הכאוהד בקיבוץ "תיערך ברוח חוססת ומשוחררת, ללא טבעת הקידושין המקודשת".

האוכלוסיה

הסכא בבית

"יבוא יום ובכל משפחה ישראלית יהיו סכא וסכתא", היריה ד"ר אליעזר גלסטר, ענק צעיר שהיה במלחמה רופא של חטיבת פלמ"ח, משמש כיום מנהל בית-חולים אסף הרופא בצריפין.

לא היתה זו נבואה סתמית. אחרי הדבר רת רוב המחלות שהסילו פעם את אימתן על האנושות והשמידו עמים שלמים, כגון העגבת, ומציאת תרופות הפלא למיניהן, עלה הגיל הממוצע בעולם המערבי, כולל ישראל ל-69 שנה.

בשנה האחרונה נמנו בישראל 1,526,016 נפש (ביניהם 23,608 גברים יותר מאשר נשים). מספר זה כלל 68,243 גברים ונשים מעל לגיל 65 (ביניהם 5,401 נשים יותר מאשר גברים), ו-273,188 אנשים בגיל שבין 45 לבין 64.

ההתפתחות, המסתמנת לעיני המדענים: עלית אחוז האורחים בגילים הגבוהים, דבר שישפיע על השקפת-העולם של העם, יתן בהדרגה יתרון למפלגות דתיות ושמרניות. אולם ד"ר גלסטר וחבריו היו מעוניינים יותר בתוצאות קרובות יותר למקצועם: עלית מספר החולים במחלות כרוניות.

התוף הנהדר. הגוף האנושי הוא מכוונה מופלאה. תוף רגיל, בקצב מיצוע, הולם 70 פעם בדקה. הלב האנושי עולה עליו: 72 פעם בדקה. הוא הולם בממוצע 37,843,200 פעם בשנה. בניגוד למתוסף, אין הוא נח אף לרגע, שואב 240 גאלון של דם דרך הגוף בכל שעה, שנה אחרי שנה. כל זה ללא תיקונים, ללא החלפת חלקי-חלוף. בהגיע האדם לגיל מופלג, אחרי שניצל בדרכו ממחלות הודות לרפואה החדשה, מסתמנים בגופו סימנים של שימוש ובלאי. המחלות האופייניות ביותר: מחלות הלב וכלי-הדם, גידולים ממאירים, ומחלות סרקיס.

המדינה מתכוננת בהדרגה לקדם את פני ריכוזי הגדול של מחלות אלה. בצריפין הוקם אגף למחלות כרוניות, מעין "סדנא נסיונית" של 20 מיטות, בהם שוכבים החר לים בממוצע 35 יום כל אחד. אולם זוהי רק התחלה זעירה. כי בכל בית גדל סכא, והוא יגרום כאכיראש לרופא.

מיעוטים

מעבר לשיני הדרקון

שיני הדרקון האנטיטאנקיים בשטח-המקר של מעבר מנדלבוים יכולים לספר סיפורים רחיי דמעות רבים על קריעת משפחות. השבוע גוסף עליהם סיפור הפוך, אף הוא רווי-דמעות: סיפור על איחוד משפחה.

נגילה סעיד (12) נולדה ב"אברגוש בזמן המלחמה. הוריה עברו לשטח-האויב אך הילדה נשארה עם סבי, תה, לטיפה (80). שהמשיכה לספל בלדה. עברו שנים לטיפה החלה להתעניין ב"גורלם של הורי נגילה. היא חוזרת מהשטח הירדני מס' רה, כי אביה של נגילה יר שב בבית-סוהר ירדני ב"אשמת פעילות לטובת יש"ר ראל. איש לא ידע היכן נמצאת אמה.

נגילה החלה ללמוד בבית-הספר של הכפר, המשיכה לחיות עם סבתה, דודיה של הילדה פנו למשרד הפנים, ביקשו לצרף את שם הילדה לתעודת-ההגירה של לי טיפה. משרד הפנים טען כי נגילה קטנה מדי, תעודות בית הספר מספיקות לכל צרכיה.

התעודות לא הספיקו. בתחילת יניאר 1955 התברר כי התעודות אינן מספיקות כלל. שני שוטרים הופיעו בבקתה של לטי טיפה הודיעו לה כי עליה למי סור את הילדה למשטרה לשם חזרתה להוריה כי שטח הירדני. לטיפה סרבה לעשות זאת, טענה כי מ"קום מגוריה של הורי ה"קח נגשוואין במחלת

מספר חיילי, בתיאור המוגום בלי-ספק של ספר דבריי-חיים: 307.500.

מוסר-השכל חינוכי. המשך הסיפור משמח פחות, הוא עשוי לעורר מחשבה גם בלב חלמירו בודר זה. אחרי שעשה את הטוב בעיני ה', הרי "בחוק גבה לבו עד להשתתף וימעל בה".

לפי הסיפור, חדר לבית-המקדש והקטיר קטורת, וכות שהיתה שמורה רק לכהנים. בשעה שזרף על דבריי-התוכחה של הכהן הגדול ורתם הצרעת במיצחו. הוא הובלה החוצה, הסתגר בביתו, מסר את המלוכה לבנו.

פנשי המקרא הביקורתיים יותר לא הת' יספו לסיפור זה ברצינות רבה מדי. הסביר בהוקר הגרמני הנוצרי ולהאוזן: עורכי ה"ג'יף טאלזו להסביר מדוע הוכה המלך בצ"רעת אחרי שעשה את הטוב בעיני ה', והוכי' תר על-ידי אלוהיו בנצחונות כה רבים. הם ארגו את הסיפור על-מעשה-הכפירה, כדי להסביר את המאורע, לשמור על מוסר-השכל חינוכי.

דת

הגפרור שהצית להבות

הגפרור שהצית משה ברק בצומו למען הגישואין האזרחיים (העולם הזה 907 ואילך) היה קטן וזעיר. אולם הריח שנשפו בו אסור טרופס-יתרות בעזרתם הפעילה של כמה עת'נים חוכמים-מצביהקים, לא עזרה לכבותו. אדרבה, השבוע נראה היה כי הנשיפה הסכה את הגפרור הזעיר ולהבה גדלה והולכת.

הפטיציה למען הגישואין האזרחיים, איתה הפיזה הליגה למניעת כפייה דתית, גוף זעיר חשבי-קשרים ואמצעים כספיים, הודתה להיענות שהפטיצה אף את המחתימים עצמם, הגיעה תוך פחות משבוע ימים לידיהם של 10 אלפים חותמים נלהבים.

בעת ובעונה אחת התעוררה השבוע השאלה לדין מהודש בתנועה הקיבוצית. חבר קיבוץ בית-השיטה, השתמש בשם-העלם פנס כ"ס, קרא בגלוי להסוך את הגישואין הרחיים, כל זמן שהחוק אוכפם, לחיאי ו"איטולא". נערוך לבניה-הוג את מסיבת-החג שלהם כהילכתה, הציע הוא, בתאריך שיראו אותו כמתאים להם. אך אל נצרף לזה את ה"קידושים הדתיים! כל עוד הכרחי במדינה הזו לקבל את אישורו של הרב להקמת משפחה (ויש להסיל ספק רב בזה!) — יסעו בני-הזוג אל הרב באחד הימים, עם 2-3 דקים כדורש, ויקימו שם את הטכס הפורמאלי בהתבא, כחובה בלתי-נעמיה, שיש להתבייש בקיומה".

והתחונת של חברינו, סיים פנס כ"ס

החתמת קהה קל עצומה למען נשואים אזרחיים הקץ נגשוואין במחלת